

Českobratrská církev evangelická

Synodní rada, poštovní příhrádka 466, 111 21 Praha 1, Jungmannova 9
tel.: 224 999 211, fax: 224 999 219, e-mail: e-cirkev@e-cirkev.cz; www.e-cirkev.cz

Všem farním sborům a kazatelským stanicím ČCE,
střediskům Diakonie ČCE,
školám Evangelické akademie

Praha, 17. ledna 2014

Č.j.: ÚCK/51-4/2014

Biblické heslo roku 2014

Žalm 73,28:

Ale mně nejlépe jest přidržeti se Boha; pročez skládám v Panovníku Hospodinu doufání své, abych vypravoval všechny skutky jeho.
(Bible kralická)

Mně však v Boží blízkosti je dobře, v Panovníku Hospodinu mám své útočiště, proto vyprávím o všech tvých činech.
(Český ekumenický překlad)

Písmo svaté postupně směřuje k tomu nedávat rozdílům mezi lidmi velkou důležitost. Podstatná je lidská bytost a realistické nahlížení na její možnosti, tedy i možnost její proměny a růstu. Žalm, ze kterého je vybráno heslo pro letošní rok, však s jedním kritériem třídění mezi lidmi pracuje, do jisté míry je snad i uznává. Je to kritérium, se kterým se dnes běžně nesetkáváme. Rozlišuje totiž mezi tím, u koho dominuje vlastní vůle a tím, kdo se orientuje jinak. Člověka prvního typu žalm nazývá svévolníkem.

Svévolník je slovy této modlitby zobrazen výstižně a aktuálně. Stalo se to na základě osobní zkušenosti. Onen modlitebník se přiznává k tomu, že nechybělo mnoho a začal závidět svévolníkům, jak žijí, jak jsou v odstupu vůči ostatním, jak se povyšují, jak mluví, dokonce si *do úst i nebesa berou* (73,9). To, že se málem nechal svést, není překvapivé. Svědek tohoto žalmu viděl, jak je svévolnictví populární (*lid se za nimi hrne*, v.10). Možná to bylo také díky dojmu, že se Bůh nedozví, co všechno konají a za čím jdou (11). Zdánlivě život usnadňuje vědomí žít a jednat, jakoby Boha nebylo a vše bylo dovoleno. Slova modlitby jsou odzbrojujícím způsobem upřímná, čteme přiznání, že mu na mysl přišla i úvaha, že snad v takové kulturní a společenské souvislosti je zbytečné *uchovat si ryzí srdce* (13).

Ve vybraném verši pro letošní rok máme před sebou až výsledek vnitřního tázání se a přesvědčování. Nejde tam o pochybnosti. Ve slovech modlitby cítíte, že vlastně onen svědek ví, kam patří. Ale tím, jak si dělal jasno, si toto vědomí upevňoval a ujišťoval se v přesvědčení, proč je dobré zůstat tam, kam byl postaven. Poznal při takové konfrontaci, že pokud se poddá myšlenkám, které v tomto žalmu převažují a které jsou běžně ke slyšení i dnes, pak v úrovni svého života klesne na úroveň tupce (21n). Sám uznal, jaký by to byl propad a co by ztratil. Přišel by o útočiště v Bohu, a vydal by se všanc pomíjivým a vrtkavým soudům svým i svého okolí. Výsledkem pak je potěšení z toho, že může přebývat ve stínu Božím a že poznal Boha jako pevnou a neměnnou sílu a skálu. O to víc jej to vede k tomu, aby uprostřed všech těch jednostranně zaměřených zpřítomňoval Boží skutky, velikost a moc.

Jako křesťané i církev, jednotlivci i pospolitost, jsme ve stejných tlacích. Podobný styl pokukování po okolí a přizpůsobování se, případně koketování s myšlenkou, zda se nevyplatí vsadit na výnosnější styl vedení života a myšlení, to všechno známe. Existuje jen jediná nejistota o nás samých. Zda si dokážeme stejně tak silně obhájit, že rozhodnutí při křtu, potvrzení křtu konfirmací a opakované stvrzování každou účastí při slyšení Slova a připomínce Kristovy oběti, je naší jedinou, rozhodující a správnou volbou našich životů.

I když tématem knihy Žalmů není misie, vyprávění o Božích skutcích, skrytých za rozpoznáním vlastní pozice a vlastního založení, misíí je.

Tento rok bude v Českobratrské církvi evangelické s největší pravděpodobností rezonovat jediné téma, téma budoucnosti, v horším případě téma přežití. S tím jde ruku v ruce obava a strach. Proti něčemu takovému se nedá bojovat. Žádný slib, žádná smlouva, ani žádná hrozba to neodbourá. Jediný klad však to má. Že poté, co pohledíme na neperspektivnost strachu, se člověk může o to pevněji postavit na radostnou pozici ujištění, že mu je nejlépe v Boží péči. Ta přináší záštitu v zádech a zkušenost s Božími spásnými skutky uzdravuje a osvobozuje k naplňování úkolu, jež neseme pověřeni Ježíšem Kristem, naším Pánem.

Vzpomeňme si ve slabých chvílích na celou souvislost žalmistova slova, z níž vyplývá nosné motto pro život na celý rok. A uvědomujme si, že pokud se nebudeme umět (chtít) ztotožnit s procesem, kterým žalmista prošel, že se snadno dostaneme až na hranu svévolnictví. Něčeho, co nejenže se Bohu nelíbí, on jde proti tomu, svévolníka do svého programu jednoduše nepotřebuje, pro takového nemá uplatnění.

Také díky tomuto heslu Vám všem můžeme popřát dobrý rok. Smíme i vyjádřit naději, že dobrý rok je možný právě jen díky tomu, že obstojíme v konfrontaci s okolím a budeme inspirativním článkem právě svým svědectvím o osobně poznáných spásných Božích skutcích. K tomu ať nás Pán Bůh posiluje svým Duchem a je s námi svou milostí!

Zpívejte, jásejte, chválice Hospodina! Nechť že se chvály jeho, konají dne každého, ať lidské pokolení,
šetří svého spasení!
Oznamujte a zvěstujte, všem krajanům i pohanům, skutky Boží, kdož je zná!

EZ 168,2

S pozdravem

Mikuláš Zoubek
předseda poradního odboru
evangelizačního a misijního

Lia Valková
synodní kurátorka

Joel Ruml
synodní senior